



► Ő vágyakozik utánad

Azt a döntést, amelyet mi annak idején hoztunk, a Biblia megtérésnek nevezi (vö. Apostolok cselekedetei 3,19). A megtérés azt jelenti, hogy felhagyunk a Jézus nélküli élettel, és megtérünk a Vele való életre. Ezt a döntést a szívünkben hozzuk meg, és imádságban mondjuk ki. Erre feleletül Isten az embernek új életet ajándékozik. A Biblia ezt újjászületésnek is nevezi (János 3,3). Kerstin és én megtapasztaltuk, hogy Jézus újjá tette az életünket.

Kedves Olvasó, ha te is vágysz arra, hogy új életet kezdj, akkor arra kérek, hogy fordulj most imádságban Jézushoz. Imádkozhatsz úgy, ahogy azt már leírtam. Jézus Krisztus jelen van akkor is, ha nem látod. Hall téged. Nagyon jól ismer. Szeret téged, és vágyakozik utánad. Szeretné, ha hozzá jönnél. Semmi sincs az életedben, amiről ne tudna, és a legnagyobb az, hogy minden bűnödöt meg akarja bocsátani, és új életet akar neked ajándékozni!

Ha a fenti imádság a saját imádságoddá vált, akkor te is új életet kapsz Jézustól. Szellemi értelemben olyan vagy, mint egy kicsi gyerek, akinek még fel kell nőni. Nagyon fontos most számodra, hogy rendszeresen olvasd a Bibliát, és csatlakozz egy gyülekezethez, ahol közösségben lehetsz más hívőkkel.



Steffen Becker

■ Hét dolog, amiről mindenkinek tudni kellene:

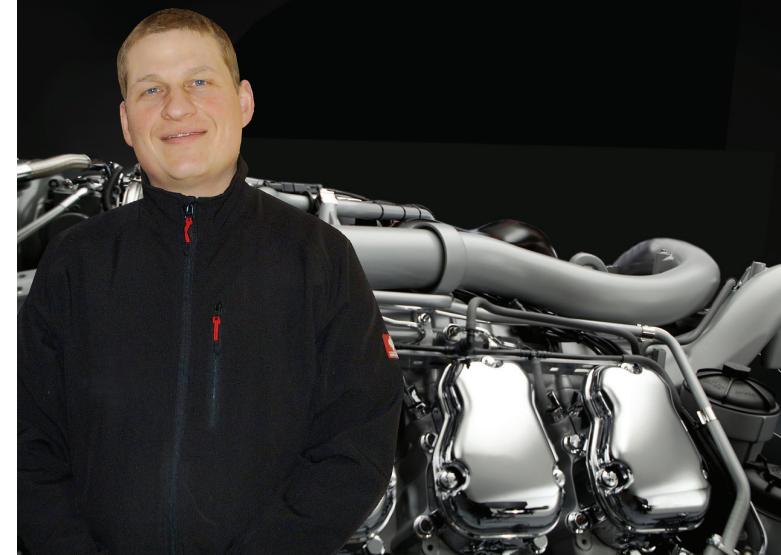
Kérlek, szánj egy kis időt arra, hogy figyelmesen elolvassd ezeket a pontokat és ezeket a bibliai verseket. A Biblia választ ad életünk alapvető kérdéseire.

- 1 Bűne következtében minden ember elszakadt Istentől!**
„... hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istentektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.” – Ézsaiás 59,2
- 2 Azokra, akik nem hisznek Jézusban, haláluk után az örök kárhozat vár!**
„Elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik.” – Zsidók 9,27
- 3 Azokra, akik hisznek Jézusban, haláluk után a menny és az Istennel való örök közösség vár!**
„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta, hogy aki hisz öbenné, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” – János 3,16
- 4 Senki sem kerülhet a mennybe jó cselekedetei vagy példás életvitele által!**
„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töltetek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” – Efézus 2,8-9
- 5 Jézus Krisztus a golgotai kereszten helyettünk, a mi bűneinkért halt meg!**
„Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.” – Róma 5,8
- 6 Aki szeretne megmenekülni, annak meg kell térni, és be kell fogadni Jézust az életébe!**
„Aki pedig befogadták [Jézust], azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében.” – János 1,12
- 7 Mindenki, aki befogadja Jézust, új életet kap Istentől az újjászületés által!**
„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtmény: a régi elmúlt, és íme: új jött létre!” – 2. Korinthus 5,17



Gyerekkora óta az volt az álma, hogy a gépkocsivezetők szabad életét élje. Az országúton töltött sok-sok óra, az idő állandó szorítása és néhány veszélyes helyzet következtében elérkezett ereje végéhez. Ekkor azonban egy vasárnap reggel olyan emberekkel találkozott, akik segítségére voltak abban, hogy döntő változás következzen be az életében.

Egy teherautó-sofőr ÁLMA



Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 5149 9891-0, Fax: -19
E-Mail: info@bruderhand.de
Homepage: bruderhand.de



Eredeti cím: Die Sehnsucht eines LKW-Fahrers
Nr. 34-24 – Ungarisch/Hungarian – 3rd edition 2021



Gyerekkoromtól fogva volt egy nagy álmom: a teherautó-sofőrök szabad életét akartam élni. Mivel az ehhez szükséges jogosítványt csak 21 évesen lehet megszerezni, 15 éves koromban gépjárműszelőnek kezdtem el tanulni. Az az élet, amelyet ekkor megismertem, teljes mértékben eltért keresztyén nevelésemétől.

Nem jártam többet a gyülekezeti bibliaórákra, és nem akartam, hogy bármi közöm legyen Jézushoz. Addig fontos szerepe volt az életemben annak a keresztyén nevelésnek, amelyet a szüleimtől kaptam, most viszont a kocsmá, az alkohol, a cigaretta lett az életem, és szokásommá vált a káromkodás. A szüleim ezt nem akarták tudomásul venni. Hogy megértessem velük, hogy nekem Jézus nem kell, széttéptem a Bibliámat, és beraktam a fehéreneműs szekrénybe. A szüleimnek természetesen nagyon fájt, amikor rátáltak, de nekem pontosan ez volt a szándékom.

► Veszélyes helyzetek

Végre betöltöttem a huszonegyet, megszereztem a teherautó-jogosítványt, és azonnal kerestem magamnak egy gépkocsivezetői állást. Nagyon hamar felismertem azonban, hogy az a szabadság, amelyről mindig is álmodoztam, nem igazi szabadság. Az országúton töltött sok-sok óra és az idő állandó szorítása gyorsan felőrölte az erőmet. Egyfelől tetszett ez a munka, másfelől viszont nagyon fárasztó volt.

A kimerültségem miatt többször kerültem nagyon veszélyes helyzetbe. Egyszer hajnali öt órakor hajtottam keresztül egy városon, és miközben sorozatosan zöld lámpát kaptam, a fáradságtól elaludtam

a volánnál. Az ellenőrző kamera hirtelen felvillanó fénye ébresztett fel az egyik piros lámpánál.

Semmit se vettem észre abból, hogy egy kereszteződésben behajtottam a pirosba. Később értesítést kaptam a fizetendő büntetésről, és abból kiderült, hogy a lámpa már 18,2 másodperce piros volt, amikor lefényképeztek. Mi minden történhetett volna ott! A teherautón veszélyes, maró hatású vegyi anyagok voltak. Ma hálát adok azért a felvillanó fényért. Ha nem lett volna, talán már nem lennék itt.

Más helyzetek is voltak, amelyekből éppen csak, hogy élve kerültem ki. Ilyen pillanatokban gyakran feltettem magamnak a kérdést, hogy ha a Bibliának igaza van, és létezik élet a halál után, hol fogom akkor az örökkévalóságot eltölteni.

► Bennük megvan az, ami belőlem hiányzik

Három éve jártam az országot, és már többször feljelentettek, sok ezer euró büntetést kifizettem, és kétszer a jogosítványomat is bevonták egy időre. Ekkor elhatároztam, hogy átállok a helyi fuvarozásra.

Most minden este otthon voltam, és esténként eljárhattam a kocsmába. Az egyik barátom, aki a tönk szélére jutott, megkérdezte, hogy elmennék-e vele istentiszteletre. Úgy látta, hogy ez az utolsó esélye, hogy megtalálja az élete értelmét. Azért mentem el vele, hogy szívességet tegyek neki. Amikor vasárnap reggel megérkeztünk az istentiszteleti helyiségbe, tudatára ébredtem annak, hogy ezeknek az embereknek megvan az, ami nekem hiányzik. Szeretetteljes és kedves volt a légkör, amire mindig is vágytam.

Attól fogva a hét folyamán minden este a kocsmában ültem, de vasárnap reggel erősebb volt az istentisztelet vonzása, pedig máskülönből olyankor már kora reggel elkezdtem iszogatni. A barátnőm (most a feleségem) megkérdezte tőlem, hogy vallásos akarok-e lenni. Ezt válaszoltam neki: „Kerstin, ezekben az emberekben megvan az, ami belőlünk hiányzik”. Erre felébredt benne a kíváncsiság, és vasárnap eljött velem ő is az istentiszteletre. Így jártunk néhány hónapig ebbe a gyülekezetbe.

► Minden újjá lett

Isten hirdetett Igéje által felismertük, hogy úgy, ahogy vagyunk, nem állhatunk meg Isten előtt. Tudtuk, hogy az életünk egyáltalán nem üti meg az isteni mértéket. A Biblia viszont azt tanítja, hogy van lehetőség arra, hogy megálljunk Isten színe előtt. Jézus Krisztus azt mondta magáról, hogy Ő az az út, amely elvezet Istenhez. A János 14,6-ban ezt így fejezte ki: „**Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.**”

Egy vasárnap este Kerstin és én sokáig beszélgettünk erről. Mind a ketten úgy döntöttünk, hogy ezen az úton akarunk járni. Imádságban elmondtuk Jézusnak ezt a döntésünket. Még ha a szavakra pontosan már nem is emlékszem, valami ehhez hasonló imádkoztunk:

Úr Jézus Krisztus, köszönöm, hogy Te vagy az út, az igazság és az élet. Felismertem, hogy úgy, ahogy vagyok, nem állhatok meg előtted. Leteszem most nálad minden bűnömet, és bocsánatot kérek Tőled. Befogadlak most az életembe,

Te pedig, kérlek, fogadj el gyermekednek. Kérlek, vedd át a vezetésk az életem felett.

Megtérésem után egy ideig még eljárógtam a kocsmába, mert úgy gondoltam, hogy nincs benne semmi rossz. De miután háromszor is megtörtént, hogy túl sokat ittam, megértettem, hogy számomra nem ez a helyes út.

Külön problémát jelentett, hogy szokásom volt a káromkodás. A megtérésem után ez sok szenvedést okozott. Szabadulni akartam tőle, de nem ment egyik napról a másikra. A gyülekezetünkből néhányan velem együtt imádkoztak azért, hogy győzhessek, és Isten meghallgatta ezt az imádságot.

Néhány héttel az után, hogy megtértünk, intenzív imádkozást követően összeházasodtunk. Abban a bizonyosságban akartam ezt a lépést megtenni, hogy azt veszem feleségül, akit Isten nekem szánt. Jézus világos választ adott egy kedves, idősebb férfin keresztül, aki szintén a gyülekezetbe járt.

Ma is gyakran megtörténik, hogy egy útkereszteződésben nem tudom, hogyan tovább. Jézus azonban mindig időben megmutatja, melyik utat jelölte ki számomra. Nem biztos, hogy ez mindig az az út, amelyet én magam választanék, vagy amelyet értek, de ilyenkor is teljesen Jézusra akarok hagyatkozni.

Ma már munkatárs vagyok abban a gyülekezetben, ahol hitre jutottam. Sok minden megváltozott az életemben. Mindennél jobb azonban az, hogy most tudom, minden bűnömre bocsánatot kaptam. Békességem van Istennel, és a szívemben ott van a bizonyosság, hogy egyszer majd ott leszek nála.